

чеरквж-тѣ, заправена отъ Константина,
 неговий сынъ Константыи иж довърши. По
 мѣжду събраниемъ-тѣ тогава вѣсточни єпи-
 скопы имаше мнозина и отъ Аріаны-тѣ. Та-
 мъ, съ помошь на цара свикахъ лжако съ-
 корище и повторително изхвърлихъ Св-го
 Ат. при това написахъ лжаковны писма до
 папа Юліа, кого-то поквѣждавахъ да махнє
 Ат. отъ тамъ. А въ Александриї на негово
 мѣсто вѣхъ избрали за єпископъ нѣкого
 си євсевіа Никомидійскаго, межъ разгменъ;
 нъ той, като знааше, че народа Александрийскаго
 желале за първя си пастыръ Ат.
 нерачи, за това избрахъ едного еретика Аріанина Григоріа Кападокыана, кого-то по-
 ставиухъ на прѣстола. Огаче прѣдъ да до-
 стигне той въ Александриї и да сѣди на
 прѣстола, Атанасій прѣдвари отъ Римъ;
 защо-то Папа Юлій като пріе лжаковны-тѣ
 писма връхъ него и като гы добре разглѣда,
 позна, че това е явна клевета и отпъсти го
 да си отиде на мѣсто-то, като му даде у-
 вѣрителни писма, да бѫде прѣктъ въ Александриї отъ правовѣрны-тѣ съ голѣмъ
 радостъ. А противници-тѣ са наѣчихъ това